

Les generacions de Catalunya (primera part)

Dll, 25/06/2012 per Josep Gallifa

[Universitas](#)

Amb l'arribada de l'estiu i amb la graduació de noves promocions a la universitat tenim la sensació d'un final d'etapa. L'activitat pren un ritme més relaxat i el temps és molt bo per acabar d'escriure algun article pendent o per renovar els programes pel curs vinent. Amb aquest clima em proposo abordar, d'una manera més fresca i menys sistemàtica i acadèmica, el tema de les generacions d'avui a Catalunya. Es un tema que havia anticipat que tractaria. Es un bon moment per fer-ho, justament perquè vull tractar-lo d'una forma més aproximativa i informal. No seguiré una forma habitual acadèmica, sinó que barrejaré coneixements amb experiència directa de gent que he conegut d'edats diferents i de llocs diferents. Presentaré cada generació com fent-ne un retrat impressionista, sense pretendre donar-ne un perfil totalment acabat. Vull anar una mica més enllà de fer una caricatura, tampoc vull donar el tema per acabat o tancat, sinó donar unes idees aproximatives, com un esbós, que serveixin també per fer consideracions sobre aspectes rellevants per el diàleg entre generacions, que és important pel traspàs de les experiències d'una generació a una altra i, com és fàcil d'intuir, és un tema important pel país i per la religió.

Vaig escriure uns [articles previs](#) en aquest bloc en els que recollia què és una generació i com es formaven les generacions. Allà vàrem destacar la importància de les experiències adolescents i juvenils com a fonament de les experiències generacionals i també tractarem sobre la durada d'una generació que, després de fer varies consideracions, xifràvem en 15 anys. No podem tanmateix prendre aquesta xifra com una xifra matemàticament exacta sinó aproximativa. Seguint aquelles consideracions que ja havíem fet tractarem el tema de quines són les generacions actuals.

El punt de partida és -com deia- poc acadèmic, es tracta d'una sensació personal: la sensació que sempre he tingut d'haver nascut en uns anys on es produeix un canvi generacional. És a dir que els que són més grans que jo són d'una generació molt diferent i molt contrastada respecte els que són més joves. Podria trobar infinitat de persones com a exemple d'això que escric. Ja he dit que no pretenia fer una ciència exacta sinó un treball aproximatiu, en el que espero que el lector em segueixi. Efectivament, les persones tan sols dos o tres anys més grans que jo són -de forma molt contrastada- molt diferents, generacionalment parlant, que les persones de dos o tres anys menys. Es a dir que he viscut, en diferents èpoques de la meva vida, amb la sensació d'estar en un punt d'inflexió generacional, estant exposat i podent-me identificar en unes èpoques més i en altres menys amb cadascuna de les dues generacions. Com que ja sóc una mica gran, vaig néixer el 1960, he tingut ocasió de comprovar en diferents contextos socials i culturals el que vaig a exposar en successives entrades de bloc. Com que és una percepció molt evident vaig intentar entendre perquè passava i vaig donar-hi una explicació. Per la meva feina he conegut moltes persones diferents, amb professions diferents, de la Catalunya urbana i de la Catalunya interior, i he tingut moltes ocasions per contrastar el fet generacional.

Una prèvia: parlaré de les persones d'una forma general. Ja sé que es podrà dir: doncs jo conec algú que no és així, o "jo no sóc així". També aviso que a vegades a un no li agrada veure la seva imatge projectada, com en un mirall. Intentaré

presentar una imatge “carinyosa” de cada generació, però es podran intuir virtuts i defectes. Com que presentaré experiències generacionals identificables potser no tothom les interpreti de la forma com ho faré aquí, és a dir per contrast amb altres generacions. Una forma de veure com és una generació és comparar-la amb les altres. Atenent al contrast es veuen els aspectes diferencials. Em centraré efectivament a donar més rellevància a les diferències. He de dir tanmateix que em basaré com he dit en la observació de moltes persones al llarg dels anys i que intento fer una aproximació fenomenològica, és a dir que no dono el tema per tancat, sinó que entenc que és dinàmic i amb que noves dades és susceptible d’evolucionar.

La primera generació que exposarem és la generació adulta gran. Això vol dir persones nascudes aproximadament entre 1943-45 i 1958-60 (regla dels aproximadament 15 anys). Tenen ara entre 52-54 i 67-69 anys. Pertanyen a aquesta generació la majoria dels meus amics, bona part de la gent diversa amb la que m’ha anat relacionant per la meva feina, en molts ambients diferents i -com deia- de nivells socioeconòmics i culturals diferents. Seguiré en la propera entrada de bloc.